

Adriatic

zavarovalna družba d. d.

adriatic - damia

Bazoviška 1, tel. 067/41-924

tem, da mi bo ob strani stala

dobra zavarovalnica

SNEŽNIK

ŠT. 16, AVGUST 1993 CENA 50 SIT

SUHI AVGUST

25. POLETNI VZPON NA SNEŽNIK

Planinski krst na vrhu Snežnika

15. avgusta sta Planinsko društvo "Snežnik" in Zveza telesnokulturnih organizacij iz Ilirske Bistrice organizirali 25. poletni vzpon na Snežnik. Naj spomnemo, da je 12. avgust dan bistrških planincev, letošnji vzpon pa je bil posvečen 100-letnici slovenskega planinstva.

Poleg domačinov so se pohoda udeležili planinci iz Ljubljane, Kopra, Kranja, sosednjih občin, zamejstva in Reke, pa celo rojaki iz Avstralije, ki so se v drugo domovino z vrha Snežnika javili prek novega mobitela v zavetišču na vrhu Snežnika.

Novi predsednik bistrškega PD, Hinko Poročnik, je letošnje pohodnike na Snežnik popeljal iz Pekla. Na vrhu so planinci uprizarili krst ter organizirali nekaj razvedrilnih iger. Najstarejši udeleženec pohoda je bil dolgoletni obiskovalec Snežnika, 86-letni Ljubljčan Stane Pečar, ki je planincem za kočjo na Kozleku podaril štiri zaboje kozarcev in steklenic.

Bralec iz Knežaka je po pohodu demantiral trditev, da so bila ta dan prvič na vrhu tudi gorska kolesa, saj da so se Knežani Tomaž Novak, Erik Delost, Igor Širca ter Janez in Robert Škrliž že lani avgusta na Snežnik povzpeli z gorskimi kolesi.

KONCERT SAVA PUGLA

V prvi polovici avgusta smo v Domu na Vidmu spet lahko prisluhnili tenoristu **Savu Puglu**, Bistričanu, ki trenutno živi in dela v nemškem Bielefeldu. Italijanskim arijam in kanconam, ki jih je Savo odpel ob klavirski spremljavi **Bojana Glavine**, je prisluhnilo v petek, 13., in soboto, 14. avgusta, približno 250 ljudi, precej manj poslušalcev pa se je zbralo v soboto, 21. avgusta, ko je z novim programom nastopil **Baročni kvartet Illyricus**.

Žal je zaradi organizacijskih težav odpadel "revival" Fenikov in Bratov Boštjančič, upamo pa, da bodo lahko nastopili v septembru.

Niz glasbenih večerov je zaključil koncert v petek, 27. avgusta, ki bi ga gotovo obiskalo več ljudi, če bi bili o njem obveščeni v večji meri. Več o koncertu na naslednjih straneh.

ŠKOROMATI NA SEJMU V RADGONI

sodelovali občinski sekretariat za gospodarstvo, hruški skoromati in pevci, bistrški Aktiv kmečkih žena s svojimi dobrotami, manjkala pa ni tudi slivovka.

Kljub slabemu vremenu je bil "brkinski" razstveni prostor dobro obiskan tako s strani predstavnikov ministrstva kot tudi drugih obiskovalcev.

V sredo, 25. avgusta, se je občina Ilirska Bistrica predstavila na razstavnem prostoru Centra za celostni razvoj podeželja in obnovo vasi pri Ministrstvu za kmetijstvo s svojim programom razvoja Brkinov. Na radgonski predstavitvi so

Proti koncu gre letošnje poletje in z njim dopusti solske počitnice. Letošnje poletje si bomo spomnili po vročini in suši, ki je dodobra praznila lokalna vodovodna zajetja, akumulacijski jezeri ter povzročila precejšnjo škodo na kmetijskih zemljiščih.

Ves avgust je bila na dopustu tudi politika, zato čaka toliko bolj vroča jesen, ko bo ena od glavnih tem bodoča nova organiziranost občin. V prihodnjem položaju naše občine Bistričani smo še ničesar rekli, najbrž pa bomo to kmalu morali storiti, saj naj bi po prvih načrtih Bistrica bila niti izpostava novega okraja s sedežem v Bistrici.

Avgust pa je bil bogat s kulturnimi in športnimi prireditvami.

jezero Mola pod Harijami konec avgusta 1993

transport

Ilirska bistrica

predstavitveni prostor centra CRPOV

Z NOVO ŠOLO NOVI PROBLEMI

Prebivalci Župančičeve, Kidričeve, Stritarjeve in Levstikove ulice protestirajo zoper neživiljenjsko določene šolske okoliše, zaradi katerih bi morali naši otroci, ki so doma le nekaj deset metrov stran od šole Dragotina Ketteja, vsako jutro prehoditi kar precej dolgo in nevarno pot do šole Antona Žnideršiča. Naj povemo še to, da nekateri naši otroci hodijo na "stara" šola, medtem ko naj bi njihovi mlajši bratci in sestrice hodili v šolo na drugem koncu mesta.

Starši smo bili o tem, v katero šolo bodo hodili naši otroci, obveščeni šele v petek, 27. avgusta, tik pred začetkom novega šolskega leta, čeprav smo svoje pripombe posredovali na obe šoli že aprila ob vpisu. Tedaj so nam obljubili, da bodo upoštevali naše pripombe in želje, a iz tega ni bilo nič. Nekateri smo se v šoli v zvezi s tem problemom zglasili v juniju. Tedaj so nam priporočili, naj se pritožimo na Svet šole in se ponovno oglašimo po 20. avgustu, ko bo konec dopustov. Na obeh šolah smo se spet pojavili 23. avgusta in spoznali, da nismo dosegli ničesar. Odgovor vodstva šole je bil: "Ni mesta!" in "Včasih so v šolo hodili tudi po 10 kilometrov daleč!" Tako ravnatelj Osnovne šole Dragotina Ketteja, Dimitrij Grlj.

Šolski okoliš je načrtan po katastrskih mejah. Zanima nas, ali bodo morali otroci hišnika v "stari" šoli k pouku hoditi na "novo" šolo, saj živijo v Župančičevi ulici.

Vemo, da so tudi primeri, ko iz iste vasi nekatere otroke vozijo v eno, druge pa v drugo šolo. To je le ena od možnih rešitev, če na šoli Dragotina Ketteja ni prostora za otroke iz soseščine. Menimo, da problem ni nerešljiv, le malo več dobre volje in poslušanja je potrebno.

Mi vsekakor ne bomo odstopili od svojih zahtev, saj ne moremo dovoliti, da bi papirnato določen šolski okoliš še dodatno obremenjeval naše otroke in družine!

Jezni starši:
Albert Udovič,
Frane Pugelj,
Egon Butinar,
Valter Jenko,
Igor Hrvatini,
Ivan Volk in
Rihard Škrabljec

PODBEŽE 39 - ZALČI
66250 IL. BISTRICA
tel. 067/82-402
fax. 067/81-285

Ugoden nakup:

- gradbenega materiala
- vodoinstalačnega materiala
- materiala za centralna ogrevanja
- italijanska keramika
- teraco ploščice
- topli podi

MONTAŽA VODINSTALACIJ,
CENTR. OGREVANJ,
KLIMA NAPRAV,
OGLEDI IN SVETOVANJE

MOŽNOST NAKUPA
NA OBROKE

Urnik: NON STOP
8 - 18

SE PRIPOROČAMO

MLADI RAZISKOVALCI V NOVAKOVEM MLINU

"... ob levem bregu Reke, daleč od ceste leži odmaknjeni mlin pri Novaku. Spada pod zaselek Smrje (...). Do mlina je speljana 210 metrov dolga in tri metre široka mlinščica. Voda je preko lopatastih koles gonila beli in črni par kamnov. Mlin je bil zgrajen l. 1856. (...). Do mlina vodi zanimiva viseča brv, tako da je ta svet poln nedotaknjene romantike. Zaradi oddaljenosti od glavne poti in dohoda do mlina le po brvi so kmetje nosili žito v kožnatih vrečah. Iz istih razlogov so se v času NOB tu zadrževali partizani in mleli žito za oskrbo borcev. (...)"

Dva tedna je svoje delovne počitnice v "svetu nedotaknjene romantike" kot je v citiranem odlomku iz knjige Reka-Timav zapisal France Habe, preživelo 14 mladih raziskovalcev z, lahko bi rekli, starim znancem Igorjem Šebenikom z Geografskega inštituta na čelu. V Bistrici že znano ljubljansko podjetje Oikos-svetovanje za okolje ter MOST - Društvo za prostovoljno delo iz Ljubljane sta doslej že četrtič organizirala raziskovalni tabor; zadnji trije so potekali na področju Hrušice in Obrova. Letošnji tabor je dvotretjinsko financiralo Ministrstvo za šolstvo, eno tretjino denarja pa je prispevalo mesto Ljubljana.

Pobuda za tabor na Novakovi domačiji, ki je prazna že od leta 1988, ko je umrl njegov gospodar, mlinar Alojz Novak, je nastala med terenskim delom v zvezi s projektom Celostnega razvoja podeželja in obnove vasi, ki v naši občini zajema KS Hrušica in Prem.

Mladi raziskovalci so bili dijaki in študentje arhitekture, gradbeništva. Bodoči arhitekti so natančno premerili stavbe (stanovanjsko hišo, gospodarsko poslopje in mlin) ter posneli vse detajle (npr. okna). Geografi pa so se usmerili predvsem v raziskovanje posestva, strukturo zemljišč ter izrabo tal. Njihove pozornosti so bile deležne tudi Mereče, saj so od tod kmetje, ko je presahnil njihov potok, nosili mlet k Novaku.

In ugotovitve mladih raziskovalcev?

Podatki o zemljiškopravnih kategorijah 13,6 hektarjev velikega posestva (Geodetska uprava

(PRE)VROČE AVGUSTOVSKÉ NOČI

Predzadnji konec tedna v avgustu so štiri mlajše osebe - prizadeti trdijo, da so govorile ljubljansko in štajersko narečje) - med svojo bistriško "nočno turnejo" preteple kar nekaj nedolžnih in nič hudega slutečih občanov.

Pretepači so po mestu svoje žrtve iskali z džipom ljubljanske registracije. Bili so v civilu in kot so občutili pretepeni - precej šolani ...pretepači.

Ponoči s petka, 20. 8., na soboto, 21. 8., so si "neznanci" privoščili družbo, ki je sedela ob mizi pri Hodnikovem mlinu; isto noč so z enim udarcem na tla zbili M. Š., ki se je iz Bistrice vračal proti domu v okolici mesta. V nedeljo, 22. avgusta, ponoči pa so dotokli mladoletnega M. M. Le tega so naslednji dan pregledali v bistriški ambulanti (potpludbe po glavi in vsem telesu), sorodniki M. M. pa so dogodek prijavili na Policijski postaji v Ilirski Bistrici. Ostali tega zaenkrat niso storili, trdijo pa, da so si zabeležili registrsko številko džipa.

D. P.

Ognjišče takšno kot nekoč

Il. Bistrica) ne ustrezajo dejanskemu stanju. Še pred 50 leti tu ni bilo gozda, danes pa je z mešanim gozdom in visoko zaraščenih že 60 odstotkov posestva.

Zemlja je tod flišna, zato globoka in rodovitna, posestvo pa leži na poplavnem področju. Vodja tabora je tudi povedal, da je bila Reka za Slovence dolgo časa sinonim za industrijski kanal, zadnja leta pa se je že dobro očistila in ne smrdi več. Dokazi za to so številne ribe, raki pa tudi drobna rastlina - vodna leča, (ki uspeva samo v čistih vodah), ki je v zadnjem času moč videti v Reki.

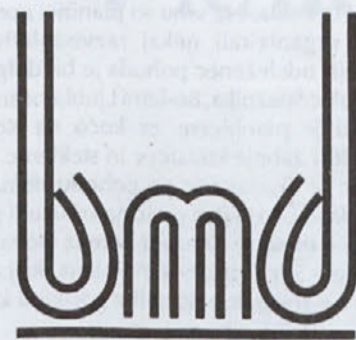
Za jezom pri Novakovem mlinu (sledov žage ni več) se do Topolca razteza jezero, ki nudi možnosti za rekreacijo, sam jezero pa bi bil primeren

tudi za postavitev majhne hidroelektrarne, kar pa raziskovalci prepuščajo strokovni presoji. Vsi izdelani načrti in skice ostanejo gostiteljem (zdajšnji večinski lastniki posestva so Dolgan s Topolca, ki so lani prenovili stanovanjskega in gospodarskega poslopja). Poročila o dosedanjih raziskovalnih taborih Brkinih pa bodo verjetno objavljena v posebni publikaciji.

Dobro ohranjen mlinski kamen v Novakovem mlinu

Raziskovalci so vse natančno premerili, ovrednotili, preučili... prihodnost objekta (denimo morebitni manjši mlinarski muzej v ohranjenem mlinu) pa je od tu dalje odvisna od lastnikov in občine. Igor Šebenik sam pa je ob koncu našega obiska ugotovil, da "kdor se bo šel na tej kmetiji gospoda in bo "špilal" kmečki turizem, temu bo gozd prerasel vse." Ob koncu lahko ugotovimo, da se Novakovemu mlinu ne obeta ravno svetla prihodnost ob dejstvu, da so raziskovalce obiskali predstavniki Ministrstva za okolje, da pa niso bili deležni skoraj nikakršne pozornosti v Bistrici sami. Tako je bilo letos, dosti drugače pa ni bilo niti na prejšnjih treh taborih.

BMD INŽENJERING

ROJSTVA, POROKE, SMRTI

V juliju so se rodili štiri otroci, poročilo se je pet parov, preminulo pa je 15 občanov. Zajeti niso podatki matičnih uradov v Knežaku in Podgradu.

CENIK OGLASOV V SNEŽNIKU

1. polovica strani	28 x 17 cm	28.000 SIT
2. četrtina strani	14 x 17 cm	14.000 SIT
3. osmina strani	14 x 8,5 cm	7.000 SIT
4. šestnajstina strani	6,5 x 8,5 cm	3.500 SIT

Cena dvobarvnih oglasov na prvi in zadnji strani je višja za 30%. Za večkratno oglaševanje znižamo ceno po dogovoru. Pokličite Grafični atelje, Bazoviška 40, Ilirska Bistrica, tel/fax: 067/81-297

SNEŽNIK

UREDNIŠTVO: BAZOVIŠKA 40, 66250 ILIRSKA BISTRICA, SI

NAROČILNICA

ime in priimek:

se naročam na časopis Snežnik. Prosim, da mi ga pošiljate na naslov:

V _____, dne _____

Podpis: _____

SNEŽNIK

Ustanovitelj: Borislav Zejnulović
Izdajatelj: Grafični atelje
Glavni in odgovorni urednik:
Borislav Zejnulović
Uredništvo: Ivko Spetič, predsednik,
Franc Gombač, Sergij Slenc,
Vojko Celigoj, Dimitrij Bonano,
Zdravko Debevc
Novinarka: Dragica Prosen
Lektorica: Helena Rosa
Tehnični urednik: Raymond Fabijanič
Naslov uredništva:
Il. Bistrica, Bazoviška 40
tel/fax: 067/81-297
Tisk: Grafični atelje Il. Bistrica
Naklada: 1500 izvodov

OB 30-LETNICI OSNOVNE ŠOLE DRAGOTINA KETTEJA

15. september 1963 bo ostal v zgodovini šolstva naše občine pomemben mejnik. Z napori vseh občanov je bila zgrajena in tega dne odprta ter posvečena svojemu namenu velika, sodobna šola, ki je ponos vse naše skupnosti." Tako je osvečanem dogodku zapisal tedanji časopis Snežnik. Kot zanimivost pa citiramo še naslednji odstavek: "Oboješam prisotne, da je z letošnjim šolskim letom ustanovljen na tej šoli prvi oddelek gimnazije v sklopu gimnazije Postojna." (iz javnostnega govora predsednika SO, ing. Ivana Lukovca).

Ob jubilejni obletnici šole smo poprosili njenega tedanjega ravnatelja, **Franca Muniha**, da bi se posebnem prispevku spomnil prvih let dela na tej novi bistrski šoli. Gospod Munih se je prijazno odzval našemu vabilu in v svojem prispevku na kratko orisal tudi bolj oddaljeno zgodovino bistrskega šolstva, ki bo v letu 1994 praznovalo svojo **180-letnico**.

V začetku 19. stoletja, leta 1814 so v II. Bistrici odprli prvo šolo v skromni sobi, kjer se je gnetlo 40 učencev. Če bi takrat kak možakar govoril, da bo čez 150 let obiskovalo bistrsko šolo več kot 1000 učencev, da bodo imeli tri šolska poslopja velika kot Premski grad, da se bodo otroci iz vasi vozili v šolo izpred domače hiše in nazaj, bi vsi smoglasno obsodili moža, da se mu je zmešalo.

Danes bi težko ugibali, kakšne bodo šole čez 150 let. To je stvar futuristov. Slutimo pa, da se prostorsko ne bodo večale, ampak bo način učenja doživel bistvene vsebinske spremembe.

V razvoju bistrskega šolstva zaznamo nekaj razvojnih stopenj, od katerih vsaka pomeni kvaliteten napredek. **Prvo pravo šolsko poslopje**

Slovesna otvoritev Osnovne šole Dragotina Ketteja 15. septembra 1963

so zgradili leta 1866. V njem je danes glasbena šola. Leta 1888 je začela rasti v Trnovem samostanska dekliška šola. Leta 1901 je ob njej zraslo poslopje za dekliški internat. Šola se je razvila v osemrazrednico s pravico javnosti. V svojem sestavu je imela tudi oddelke gospodinjske in trgovske šole. Za moško mladino je italijanska oblast odprla meščansko šolo kmetijske in industrijske smeri. V zadnjih letih pred razpadom Italije je delovala tudi srednja šola v rangu gimnazije.

Leta 1945 je doživelo bistrsko šolstvo nekaj bistvenih sprememb. Poleg osnovne šole so v večjih centrih nastale štiritletne nižje gimnazije. Absolventi so se po mali maturi lahko odločili za študij v višji gimnaziji ali pa v raznih strokovnih šolah. Teh pa v Bistrici ni bilo in so morali dijaki odhajati v Postojno ali Ljubljano.

Šolska reforma leta 1957 je nižje gimnazije ukinila in uvedla enotno osemletno osnovno šolo.

Dolga leta po vojni se je šolstvo ubadalo s prostorskimi težavami. Predno je bila l. 1963

zgrajena nova šola, je pouk potekal na treh mestih. S samoprispevkom občanov, s sredstvi občine in republike je zraslo moderno šolsko poslopje z 20 učilnicami, telovadnico, šolsko kuhinjo in specialnimi učilnicami.

Novo okolje je pripomoglo k boljšemu vodenju ustanove, k boljšemu sodelovanju članov kolektiva, k boljšemu počutju učencev in učiteljev, skratka h kvalitetnejšemu pouku.

Kot prvo novost smo uvedli **kabinetni pouk**, ki omogoča boljšo in doslednejšo uporabo učil. Uvedli smo tudi **naravno metodo začetnega branja in pisanja** v prvem razredu osnovne šole. To je bila metoda branja grafičnih podob besede ne pa posameznih glasov in črk. Bistrska šola je bila ena izmed prvih, ki so prešle na pouk **nove matematike** še pred splošno uvedbo pod vodstvom Zavoda za šolstvo. Dobro pedagoško delo na šoli se je odražalo tudi navzven. Vrstili so se aktivni, seminarji in učni nastopi s hospitacijami za učitelje drugih šol v občinskem in tudi medobčinskem merilu.

Pedagoški kader se je številčno in strokovno stalno krepil. Prva desetletja po osvoboditvi so

prihajali na šolo učitelji in profesorji iz drugih območij Slovenije, pozneje pa je dobivala šola **domač kader**, ki je bil bolj stalen in bolj povezan z okoljem. Uspešno smo reševali tudi stanovanjska

vprišanja. Ustvarjen je bil fond učiteljskih stanovanj, posamezni učitelji pa so si s pomočjo ugodnih posojil zgradili lastne hiše.

Rad bi se ob tej priliki spomnil odličnih sodelavcev, ki so pripomogli h kvalitetnejšemu pedagoškemu delu, toda kakršnokoli rangiranje bi bilo neumestno in krivično. Lahko pa rečem, da neprizadevnih učiteljev na šoli ni bilo. Vzdušje na šoli je bilo sproščeno, medsebojni kontakti iskreni. Bili smo pravi tovariši. Od časa do časa smo prirejali prijetna srečanja, v lepem spominu pa so ostala domiselno organizirana praznovanja rojstnih dnevo članov kolektiva.

Ob vseh lepih spominih pa se mi večkrat vrača misel, da se je bistrsko šolstvo razvijalo in utrjevalo le v horizontalni smeri, v nobenem pogledu pa se ni povzpelo v vertikalo. To se pravi, da **imamo lepo razvito osnovno šolstvo, nimamo pa nobene srednje šole**, pa so bili vendarle že v preteklosti tudi zametki srednjega in strokovnega šolstva. Srednja šola nudi mladini višjo izobrazbo, kraju pa daje tudi možnosti za nastanek gospodarsko in kulturno razvitejših družbe. Za tak razvoj res ni bilo vselej ugodnih objektivnih pa tudi subjektivnih pogojev, toda če na nadaljni razvoj gledamo z očmi dosedanjih izkušenj, smo lahko optimisti.

Franc Munih

STARE SLIKE PRIPOVEDUJEJO ...

Začenjamo novo rubriko. Objavljali bomo stare bistrske razglednice in slike, vi, dragi bralci, pa boste poskušali ugotoviti, prepoznati ali uginiti, kateri košček bistrske zgodovine prikazuje posamezna razglednica. Prvi, ki bo na telefonsko številko sporočil pravilni odgovor, bo za nagrado eno leto zastoj prejel časopis SNEŽNIK.

Tudi za "Gostilno pri Žefi" v Bistrici je bil dogodek dneva, ko je tovornjak pripeljal nove sode piva iz Senožeč. Pivo ADRIA je bilo cenjeno in ga je bilo vredno tudi takoj preskusiti, kot kaže fotografija iz leta 1919. Posebnost je bil tudi tovornjak s še tridimi kolesi, verižnim pogonom na zadnja kolesa in eno samo lučjo. Znana bistrska gostilna "Pri Žefi" je imela gostinske prostore v pritličju, v nadstropju pa tujske sobe. Nekaj let je dr. A. Virant imel v hiši tudi

"ZOBOZDRAVSTVENI ATELJE" in stranke sprejemal med 9. in 12. ter 14. in 17. uro, da, celo ob nedeljah dopoldne.

Lastnik Franc Samsa ali Frane Žefin po domače možato stoji ob tovornjaku s svojima hčerama in sinom. Za gostilno in goste je skrbela cela družina.

Za gostilno je bila stavba namenjena že ob njeni gradnji leta 1903. Gospodar Anton Samsa in žena Jožefa sta gostilno vzorno vodila. Gostilniška posebnost je bil vsak dan svež kruh iz velike hišne krušne peči. Za očetom je gostilno prevzel sin Anton in jo uspešno vodil do leta 1926, ko so jo zaradi pritiska fašističnih oblasti morali prodati.

Saj res, kje je že bila ta gostilna?

Vojko Čeligoj

POLIURETANI
plama
POLIURETANI-PLAMA

FONTANA

Izšla je 20. - "bistrska" številka literarne revije Fontana, ki izhaja v Kopru. V njej niso objavljena le dela Bistričanov, so pa najštevilčnejša. V Fontani lahko preberete pesmi Damijane Logar, Marine Grilj, Marka Novaka, Sabine Povšič, Jožice Strle, Borisa Kandareta, Lane Vir, Ismeta Bekriča, Ane Ivančič, Patricije Vičič, Ivka Spetiča-Magajne, Miroslava Tomšiča ter prozo Sabine in Monike Povšič, Lane Vir, Ivka Spetiča-Magajne.

Odgovorni urednik jubilejne številke Fontane je Ivko Spetič-Magajna, ki je tudi avtor dveh objavljenih esejev (Esej o Franceu Magajni, In pozaba se nadaljuje), likovno jo je opremila Ester Mršnik, lektorirala Helena Pirih-Rosa ter računalniško obdelal Bogdan Rolih.

KOZLEK

PROIZVODNJA - TRGOVINA - STORITVE d.o.o.

Rozmanova 19, II. Bistrica
TEL., FAX 067/41-630

PRODAJALNA:

VSE ZA KMETIJSTVO IN VRTNARSTVO
KRMILA, GNOJILA, SEMENA,
ZAŠČITNA SREDSTVA.....
NOVI STROJI IN KOMISIJSKA PRODAJA
KMETIJSKE MEHANIZACIJE

PODGORSKI ROD NA TABORJENJU

(30. 7. - 7. 8. 1993)

Naše prvo taborjenje v dolini Soče. Polni pričakovanj smo se spustili po visečem mostu čez Sočo, nadaljevali pot po ozki poti skozi gozdiček, na koncu katerega se odpira pogled na jaso. Tu stoji kočja Roda tolminskih puntarjev, okoli nje je razporejen naš tabor, v ozadju ledeno mrzla Soča, okrog pa čudovit gorski svet.

Smeh in veselje po dolgi in naporni poti na Krnsko jezero

Še zadnje priprave na zaključno slovesnost: krst

Priprave stečejo in začne se taborniško življenje. Organizacija tekmovanj, pohodov, gozdne šole, skratka, tu ni prostora za dolgčas. Za vse to poskrbijo starejši člani: starešina Majki, taborvodja Brane, ekonom Izток in ostali starejši pripadniki našega roda. Ker so si kopanje v ledeni Soči privoščili le najodpornější, smo odhajali na baze v Čezsoči, kjer se je ponujalo še veliko možnosti za rekreacijo. Ogleдали smo si Bovec, Lepeno, organizirali pohod na Krnsko jezero in Trento. Vsakdanjik smo popestrili z lokostrelstvom, pikadom, postavljanjem bivakov, obnovili znanje iz orientacije in organizirali gozdno šolo. Predzadnji dan smo uspešno izvedli taborniški krst, podelili pohvale in nagrade najprizadavejšim in v veselem vzdušju posejeli ob zadnjem tabornem ognju.

Pred odhodom domov pospravljamo in čiščenje tabora ter sklep, da se v tej prelepi dolini zagotovo še dobimo. Zahvaljujemo se vsem, ki so kakorkoli pomagali pri pripravi taborjenja, posebno pa Okrepčevalnici "Sjla", Podgrađe, bifeju "Pr Majdi" iz Kuteževega, ARI-d. o. o. iz Jelšan, Trgovini "Pod vrti" iz Bistrice ter vsem ostalim.

Vodstvo tabora

ZA MLADE POSKRBLJENO

V bistrškem zbirnem centru je nastanjenih 280 beguncev, v center pa se postopoma preseljujejo družine iz postojnskega motela Proteus.

Kljub temu da "neprostovoljni dopust" beguncev iz BiH traja že skoraj leto in pol ter da v centru ni pretirane gneče, se je 19 osnovnošolcev z velikim veseljem odpravilo na počitnice v Črni dol. Zadnji avgustovski teden so jih preživel pod šotori na jasi pred taborniško kočjo, pridružilo pa se jim je še šest popotnic in popotnikov roda Snežniških ruševcev.

Pa tudi sicer je za mlade v begunskem centru dobro poskrbljeno. Ob koncu šolskega leta so bili na končnem izletu na Mašunu, organizirali so tudi valetu, na kateri so podelili priznanja najboljšim učencem, ogledali so si Postojnsko jamo, Predjamski grad in Piran.

Tudi zadnje mesece so prejeli največ pomoči od italijanskih prijateljev iz Chioggie in Ancone. Kot zanimivost naj povemo, da so namenoma za pomoč bistrškim beguncem na plažah Chioggie organizirali tri rock koncerte, ankonško katoliško delavsko združenje pa je v bistrški center poslalo zobozdravnika, ki je na svoje stroške popravil kar 150 zob mladih iz BiH.

Za boljše počutje otrok in ostalih v centru skrbi tudi Jerica Strle, socialna delavka, ki jo plačuje švedska vlada. Gospa Jerica vodi tečaja

slovenskega in italijanskega jezika, poteka pa tudi šahovski tečaj. Sedem srednješolcev je sodelovalo na arheološkem raziskovalnem taboru pri Divači.

V nedeljo, 5. septembra, bo Ilirsko Bistrico obiskalo 150 italijanskih prijateljev, med njimi župani mest Chioggie, Adrie in Roviga. Škof iz Chioggie ter koprski škof Metod Pirih bosta ob tej priliki blagoslovila kombi, ki ga bistrški Karitas podarjajo dobrodelne organizacije iz Chioggie in ki bo prvenstveno služil potrebam centra. Gostje se bodo udeležili maše v trnovski cerkvi, begunci pa jim bodo pripravili kulturni program.

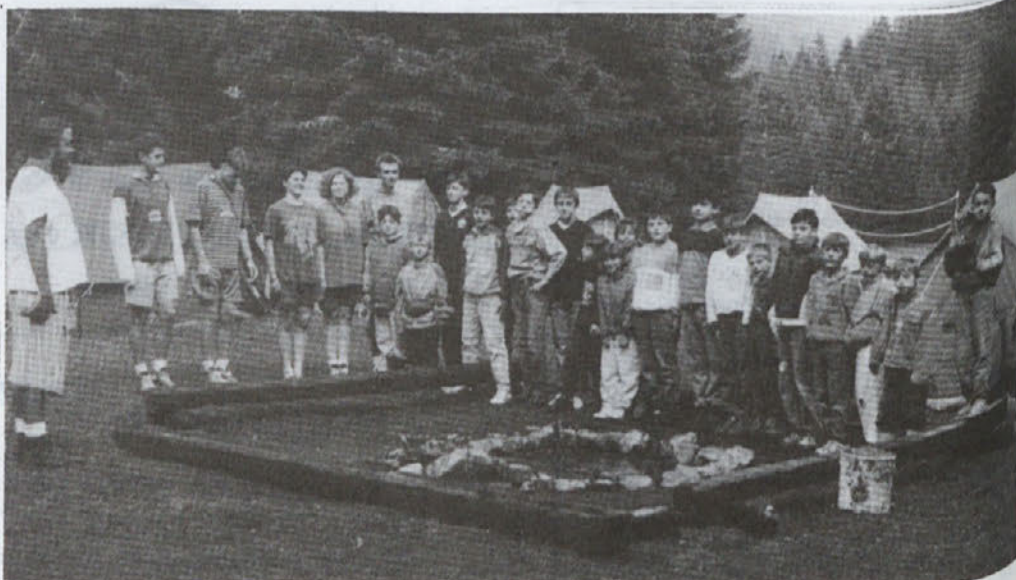
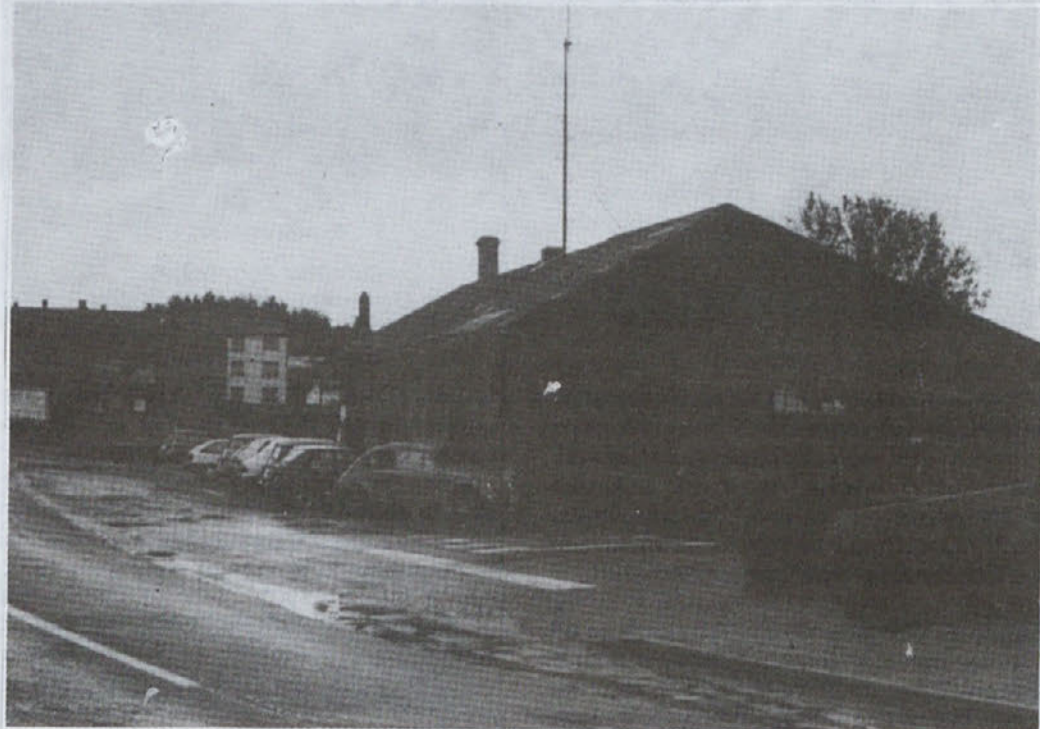

SUMA INŽENIRING d.o.o.
ILIRSKA BISTRICA, BAZOVIŠKA 18
Tel. 067/41-504; Fax. 067/81-042

ProVITA^o

Inženiring d.o.o.
66250 Ilirska Bistrica
Adamičeva 4
tel. 067/41-820

DOBRODOŠLI V ILIRSKO BISTRICO!

Na počitnicah v Črnem dolu. "Big Boss Lecko": "Hitro v zbor, da nas slikajo predno se vlije!"

SREČANJE V ČRNEM DOLU 4. SEPTEMBRA

Ob 40-letnici taborniškega roda Snežniških ruševcev

Bistriški taborniki obeležujejo letos 40 let uspešnega in predvsem neprekinjenega dela. V registru Zveze tabornikov Slovenije je zapisano, da so v Ilirski Bistrici 14. maja 1953 ustanovili taborniško enoto z imenom rod "Snežniških ruševcev". To je uradni rojstni dan taborništva v naši občini, čeprav segajo začetki organizacije v leto 1952. Tega leta je tedanji ravnatelj nižje gimnazije Franc Munih zbral okrog sebe kakih 20 fantov in deklet in se z njimi odpravil na prvo taborjenje v Lovran. Spičlimi sredstvi, pa z veliko tagnosti in dobre volje, so zbrali potrebno opremo in se "zastupili" s taborništvom. Od tega, že davnega leta 1952 pa do danes ni taborniška organizacija v bistriški občini nikoli zamrla.

"Kutežska 68", posnetek je nastal v Foči julija 1968

V teh 40 letih se je zgodilo veliko, daleč preveč, da bi vse skupaj lahko spravili v okvir priložnostnega časopisnega članka. Številne generacije bistriške mladeži so odraščale v taborniški organizaciji. Nekateri so v njej ostali leto ali dve, drugi spet trideset in več let. Zanimiva je ugotovitev, da bi med generacijami bistriških tabornikov, vsaj v prvih 20 letih Snežniških ruševcev, težko našli koga, ki ni bil vsaj krajši čas v taborniških vrstah. Ravno zato ni nič pretiran podatek, da je šlo v 40 letih skozi taborniške vrste okrog 5000 članov. Iz Ilirske Bistrice se je taborništvo razširilo v Podgoro, kjer že 20 let deluje "Podgorski rod" iz Kuteževega. Nekaj časa so taborniki živeli tudi v Knežaku, več časa (tudi danes) pa v Podgradu.

Taborniška organizacija se je iz skromnih začetkov številčno krepila in dosegla okrog leta 1980 svoj vrh, saj je tedaj združevala skoraj 450

Leta 1961 na področnem mnogoboju

članov. V teh letih se je letnih taborov udeleževalo skoraj 200 tabornikov vseh starostnih kategorij. V zadnjih letih, ko ima mladina veliko več možnosti delovanja v najrazličnejših društvih, se je ustalilo število članov pri številki 100. V okviru roda pa deluje tudi četa v Podgradu. Vsako leto so taborniki pripravili za svoje člane letno taborjenje, tudi leta 1991, ko je vojna v Sloveniji

pretela, da s taborom ne bo nič. Vsaj dvajsetkrat so člani preživeli zimske počitnice na zimovanju na Mašunu, Sviščakih in na Okroglini. Težko bi našli vse velike in male akcije v Sloveniji in nekdanji Jugoslaviji, na katerih so aktivno sodelovali bistriški taborniki. V letu 1981 pa so bili zelo uspešni organizatorji 8. zleta slovenskih tabornikov, ki se ga je udeležilo 1500 tabornikov iz Slovenije in zamejstva.

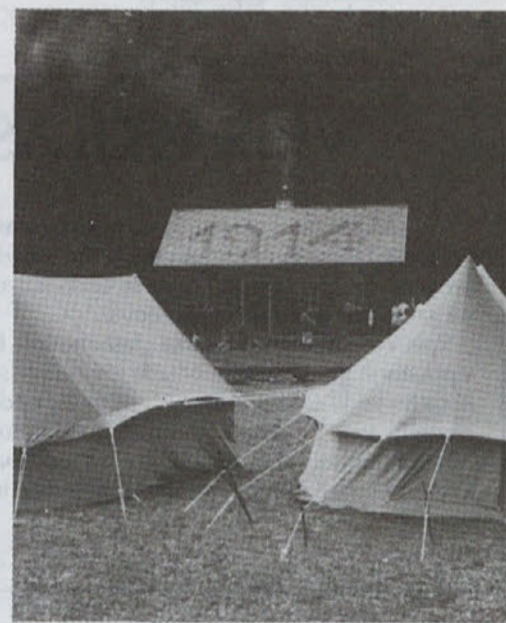
Na taborjenju v Njivicah 1962. leta

Taborniška organizacija je prav gotovo del povojne zgodovine naše občine in je njen delež pri vzgoji mladih generacij pomemben. To nenazadnje dokazujejo tudi številna priznanja - tako občinska kot tudi državna, ki jih je rod oziroma odred Snežniških ruševcev prejel v 40 letih uspešnega delovanja. Med leti 1971 in 1975 pa je Zveza tabornikov Slovenije proglasila odred Snežniških ruševcev za najboljšega v naši republici.

Prav gotovo pa je taborništvo pustilo pečat pri vseh, ki so kdajkoli okusili slast življenja pod platnenimi strehami. Mnogim generacijam bistriške mladeži pa je taborniška organizacija prav gotovo obogatila mladost. Kljub takšnim in drugačnim težavam (kadrovskim in materialnim) ni taborništvo v naši občini nikoli zamrla. V roku danes nadaljujejo delo že vnuki prvih bistriških tabornikov, tistih, ki so pred 40 leti zaorali ledino.

Ta lep jubilej bodo bistriški taborniki obeležili v soboto, 4. septembra, ob svoji koči v Črnem dolu, ki so jo ravno v letošnjem letu temeljito prenovili. Vodstvo roda Snežniških ruševcev vabi vse sedanje in nekdanje tabornike na prireditev in prijateljsko srečanje, ki se bo pričelo ob 11. uri. Želeli bi, da bi bila sobotna prireditev v Črnem dolu srečanje vseh generacij bistriških tabornikov, zato pričakujemo lepo vreme in predvsem velik obisk. Ob 9.30 bo izpred Doma tabornikov (pri restavraciji Lovec) v Črni dol odpeljal poseben avtobus.

Bistriški taborniki

Taborniška koča v Črnem dolu danes

GRAFIKA
GRAFIKA
ILIRSKA BISTRICA

GRAFIKA

Lastniki trgovin, restavracij, agencij... če se hočete še bolj približati svojim strankam, vas gotovo zanimajo oglaševalna stojala, ki so prav nalašč primerna za vašo dejavnost. Naprodaj imamo nekaj stojal opuščenege programa DECORPRINT. Stojala so na ogled v podjetju GRAFIKA, Vodnikova 13, Ilirska Bistrica. Vse željene informacije dobite po telefonu št. 067/41-721.

**LJUBITELJEM
NOGOMETA**

NOGOMETNI KLUB TRANSPORT II. Bistrica vabi vse občane na ogled tekem klubskih ekip v jesenskem delu prvenstva 1993/94. KADETI bodo nastopali na igrišču v Trnovem (1. tekma doma 11. 9.), na matičnem igrišču - Kampu - pa MLADINCI (1. tekma 12. 9. ob 14.30) in ČLANI (1. tekma 5. 9. ob 17. uri z NK Avtoprevozom iz Tolmina).

Prosimo vse, da podprejo naše ekipe na igrišču in hkrati z razumevanjem sprejmejo sklep kluba, po katerem bomo na članskih tekmah pobirali vstopnino po 200 tolarjev na osebo oziroma po 100 tolarjev za ženske, dijake in študente). V to nas, žal, silijo izjemni stroški tekmovanj. Upamo pa, da bomo ta ukrep opravičili z rezultati.

IO NK Transport

GRAFIČNI ATELJE

ILIRSKA BISTRICA
☎ 067 81 297

Sponzor:
**SKUPŠČINA OBČINE
ILIRSKA BISTRICA**

MIROSLAV VILHAR (1818 - 1871)

Ob 175-letnici rojstva slovenskega skladatelja, pesnika in narodnega politika Miroslova Virharja je Primorsko numizmatično društvo iz Ilirske Bistrice pripravilo poseben priložnostni poštni žig, ki ga bo 7. septembra 1993 uporabljala pošta 66253 Knežak.

Priložnostni žig in ilustracijo na za to priložnost izdani poštni dopisnici in ovitku je oblikoval domači oblikovalec Romeo Volk. Obe ediciji je moč pisмено naročiti pri Primorskem numizmatičnem društvu Ilirska Bistrica, p. p. 41.

Vojko Čeligoj

Vsi poznamo pesmi Po jezeru bliz Triglava, Rožic ne bom trgala, Zagorski zvonovi, Lipa zelenela je in druge, le malokdo pa ve, da jih je napisal in uglasbil Miroslav Vilhar - v letih študija na Dunaju in v Gradcu gostoljuben in dobrončen "der schöne Fritz", pesnik in uglasbitelj mičnih nemških ljubezenskih napitnic, kasneje pa, po ustalitvi na domačih tleh na Kalcu (1843), zaveden Slovenec in narodni delavec. Največji vpliv na Vilharjevo delo je imel domači učitelj Fran Levstik, ki je na Kalcu služboval med leti 1858 in 1861. Skupaj sta leta 1863 izdajala Slovenski politični časnik; Vilhar je bil nekaj časa tudi poslanec v kranjskem deželnem zboru, župan v Knežaku, sodeloval pri ustanovitvi čitalnic v Planini in na Raku.

Morda najpomembnejše Vilharjevo politično delovanje je bilo povezano s taborom, ki je bil na Kalcu 9. maja 1869; z njim je bila tudi Pivka pritegnjena v enega najvažnejših slovenskih političnih gibanj nasploh, ko sta se za krajši čas v boju za narodnostne pravice zblizala slovenski kmet in inteligent iz meščanskih vrst. Tabora, ki je bil izmed 17 slovenskih šesti po vrsti se je udeležilo kakih 9000 ljudi. Pa tudi sicer je bil grad Kalc središče narodnega gibanja na Pivki, saj so zaradi družabnega gospodarja in očeta osmih otrok prihajali tja številni premožni posestniki in duhovniki.

6. avgusta 1871 je Vilhar, še sorazmerno mlad, umrl. Pokopali so ga v Knežaku. Zadnji prebivalci so grajsko stavbo zapustili po prvi svetovni vojni. Danes stoji na kraju stoletnih lip le še okrogli stolp, v katerega sta vzdani dve plošči - v spomin na slovenski tabor (vzidana 1969. leta) in v spomin na prvi sestanek aktivistov OF s Pivke in Ilirske Bistrice (1963).

D.P.

VPIS V GLASBENO ŠOLO

V preteklem šolskem letu je na bistriški glasbeni šoli delovalo 12 oddelkov, v katere je bilo vpisanih 186 učencev. Letos bodo imeli oddelek več, pa tudi več učencev in tako še večjo prostorsko stisko. Upajo pa, da se bodo lahko še to sezono lahko preselili v Sokolski dom, ki pa ga bo prej treba precej prenoviti.

Vpis v vse oddelke bistriške glasbene šole bo potekal 1. in 2. septembra med 9. in 17. uro v prostorih glasbene šole. Mlade glasbenike še posebej vabijo k vpisu v nov oddelek za oboo, ki ga bo vodil Adnan Zubčević, pa tudi v oddelke, ki so bili odprti že v lanskem šolskem letu: za orgle, violino, pihala (klarinet), trobila (trobenta in pozavna) itd.

Starše predšolskih otrok vabijo k vpisu v "malo glasbeno šolo", v kateri bodo otroci prek igre in pesmi spoznali osnovne elemente glasbe in instrumentov, zlasti Orffovih.

D.P.

POLNE ROKE DELA BISTRISKO GASILCEV

Skorja vse poletje za bistriške gasilce ni bilo miru. V sled dolgotrajne suše so vsak dan prevažali vodo v vasi, kjer so presahnili lokalni vodni viri pitne vode: v Kuteževo, Podgraje, Zabiče, Fabce, Novo vas, na Sviščake ter posameznim hišam v Delenjah in na Ostrožnem brdu.

Zaradi premalo poklicnih gasilcev (trenutno sta od štirih na razpolago le dva), smo za prevoze angažirali voznike - prostovoljne gasilce bistriškega gasilskega društva.

V tem letu smo razpeljali okrog 4000 kubičnih metrov vode. Število prevozov je začelo zlasti hitro naraščati v začetku junija. Cisterna, ki bi sicer služila za gašenje požarov 20 let in več, bo zaradi številnih prevozov vode že v nekaj letih uničena. Potrebno bo sprožiti akcijo za ponovno zbiranje sredstev za nabavo nove cisterne (le-ta je bila nabavljena l. 1986 s pomočjo kredita ZS Triglav ter finančno pomočjo nekaterih podjetij v občini).

Poleg prevozov vode gasilcem ni bilo prizanešeno tudi s požari, saj jih v tem letu

beležimo že 137. V zadnjih dveh mesecih smo imeli dva večja požara gospodarskih poslopj v Harijah in Knežaku ter vrsto požarov v naravnem okolju. Zadnji večji požar je pustošil v Podgradu, zaradi podtalnega gorenja je trajal več dni, z njim pa so se spopadali gasilci iz Podgrada, Plame in Bistrice.

OGZ je pred kratkim dobila hidravlično reševalno napravo (škarje), s katero že v nekaj minutah rešijo vkleščeno osebo iz zmečkane jpločevine avtomobilov, tovornjakov in tudi vlakov. Bistriško gasilsko društvo s svojimi poklicnimi gasilci posredujejo na območju svoje občine v osmih do desetih prometnih nesrečah vsako leto. Denar za škarje sta prispevala Občinski štab CZ in Republiška uprava za zaščito in reševanje. Že nekaj dni po nabavi je bila naprava uporabljena v prometni nesreči, ki se je zgodila v bližini Transporta.

Boža Rozman

MATJAŽ MIKULETIČ Z GOSTI

V petek, 27. avgusta, smo imeli priložnost prisostvovati zelo zanimivemu in prijetnemu glasbenemu dogodku. Večer je bil zanimiv, ker smo poslušali vrsto različnih glasbenikov oziroma instrumentov, prijeten pa, ker so se nam v dvehurnem koncertu predstavili resnični glasbeni mojstri.

Žal so bili plakati - kolikor jih že ni potrgalo slabo vreme - preskromni, tako da so glasbeniki igrali nekaj deset poslušalcem, a zato z nič manjšo vnamo.

Predstavili so se nam domačini Matjaž Mikuletič, ki je končal 3. letnik srednje glasbene šole, smer pozavna, flavtiska Breda Štemberger, ki je pravkar opravila sprejemne izpite za študij na Glasbeni akademiji v Ljubljani, Baročni kvartet "Illyricus" in neutrudni klavirski spremljevalec vseh solistov in član kvarteta, profesor Bojan Glavina ter ljubljana tubist Igor Krivokapič ter klarinetist Andrej Zupan.

Zvezdi večera sta vsekakor bila gosta, ki imata za seboj že precej izkušenj in nastopov v tujini, prijetno pa sta nas presenetila tudi domača glasbenika Mikuletič in Štembergerjeva, ki si šele utirata pot v širši glasbeni svet.

Pobudnik in soorganizator prireditve (ZKO) je bil profesor Josip Grgasovič, rojen v Makarski, sicer pa tričetrtine Bistričana in četrtno ljubljana, saj je dirigent Pihalnega orkestra Vič-Rudnik in prvi pedagog pozavne Matjaža Mikuletiča. Josip Grgasovič je bil tudi avtor priredbe znanih melodij, ki so jih nastopajoči družno zaigrali ob koncu petkovega večera in tako zaokrožili pravi "ur" resne glasbe.

D.P.

Matjaž Mikuletič, pozavna - gost na koncertu tenorista Sava Pugla 12. avgusta

SAVO PUGEL O SVOJEM NASTOPU

Ker je Savo Puglu med poletnimi počitnicami zmanjkalo časa za vse stike, opravke, sva morala "razgovor" opraviti po pošti. Tik pred zaključkom redakcije te številke Snežnika smo dobili njegovo pismo, v katerem izraža zadovoljstvo ob svojem letošnjem koncertu in meni, da je bil boljši kot lanski. Tudi s sceno, ki so jo postavili arhitekt Pavel Žnidaršič, absolvent likovne smeri na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, Alex Batista, slikar Srečko Srebot in drugi, je bil Savo zadovoljen, saj je (kot piše) vaje modernih oderskih postavitev.

Savo bo na domačem, bistriškem odru še nastopal. V Domu na Vidmu ali pa tudi na drugih mestih v Bistrici (ki so še bolj primerna kot Dom) bo seveda še nastopal. V prihajajoči sezoni ga čaka veliko dela. V 10 mesecih bo Savo nastopil v 160 predstavah, od tega na osmih premierah v okviru opernega gledališča v Bielefeldu.

Savo tudi upa, da mu bo letos uspelo stopiti na pot solo kariere.

D.P.

VABILO NA BENEŠKI BIENALE

Zveza kulturnih organizacij bo po 1. septembru začela zbirati prijave za ogled beneškega bienala in ogled razstave risb Amedea Modiglianija 18. septembra letos.

NOVOSTI V KNJIŽNICI

STROKA ZA ODRASLE: Musek: Osebnost pod drobnogledom; Garin: Spisi o humanizmu in renesansi; Mihelič: Okus po kruhu; Komel: Fenomenologija in vprašanja biti; Svet v žepu; Jurešič: Praga; Gabor: Po sledi Apisa; Petdeset preprostih stvari, ki vam lahko rešijo življenje; Moderndorfer: Krog male smrti; Šušnič: Pravo in razsodna moč; Gora in človek; Slikovni slovar človeškega telesa; Žnidaršič: Planirani stečaji; Srednja in Zahodna Evropa; Ule: Psihologija vsakdanjega življenja; Kržišnik: Slovenija; Zlata knjiga pregovorov vsega sveta; Snoj: Med besedo in bogom; Bani: Zoologija vretenčarjev;

LEPOSLOVJE ZA ODRASLE: Christie: Tretje dekle; Hibbert: Usodna prevara; Günter: Človek kot potres; Knabino: Ganimed in drugi; Zupan: Temna zvezda smrti; Dolenc: Rum in šah; Novak: Izza kongresa ali umor v teritorialnih vodah;

STROKA ZA MLADINO: Aljančič: Živali; Prve zanke in uganke Vinka Serpentinka; Druge zanke in uganke Vinka Serpentinka;

LEPOSLOVJE ZA OTROKE: Erben: Lonček kuhaj; Kovač: Klepetava želva; Wide: Srečni kraljevič in druge pravljice; Disney: Lepotica in zver;

KNJIŽNICA MAKSE SAMSA

VABI VSE REŠEVALCE KVIZA
"KNJIGE GRADIJO MOSTOVE"

NA JAVNO ŽREBANJE,
KI BO 3. septembra ob 17. uri v
knjižnici.

Opomba

Besedila "Savo Pugel jo svojem koncertu", "Tudi v Bistrici pretepajo, mar ne?", "Nova šola, novi problemi" in "Ob 30-letnici Osnovne šole Dragotina Ketteja" niso lektorirani.

BREZ DISKA, BREZ BAZENA, BREZ ...

"Kako ste preživeli poletne počitnice? Vam je bilo v Bistrici kaj dolgčas? Kaj ste pogrešali?"

Marko, 8. razred, iz Bistrice: "Vse počitnice sem bil doma, vozil sem se s kolesom, kakšno 'ušpičil', igral ali pa se kopal na jezeru."

Aleš, 8. razred, iz Bistrice: "V glavnem sem bil doma, 10 dni sem preživel v Červarju pri Poreču. Sicer sem se kopal v jezeru in se vozil s kolesom. Ko sem doma, gledam videokasete."

Oba bi si želela, da bi bila telovadnica odprta tudi čez poletje. Na igrišču v parku je močno sonce, pa tudi stalno zasedeno je."

Tina, 7. razred: "Bila sem v koloniji na Debelem rtiču, kjer smo enkrat razbijali steklenice, pa na srečo kljub grožnjam nismo bili kaznovani. Ob nedeljah sem se s starši kopala v Moščenški Dragi ali Medveji. Dva dni sem bila tudi pri teti v Kopru, sicer pa si s prijatelji prirejamo piknike, gremo na pico ali v kino."

Zelo dobro bi bilo, če bi imeli bazen, poleti pa bi se rada tudi učila igrati tenis ali pa kaj slikala in barvala, recimo sceno za kakšno prireditev."

Natalija, 7. razred: "Tudi jaz sem bila na Debelem rtiču, en teden pri teti v Kopru, 17 dni pa pri maminih sorodnikih v Prekmurju."

Tudi jaz navijam za bazen! Doma pospravljam, gledam televizijo ali videokasete... Počitnice pa so bile prekratke!"

Andreja, David, Daniel, Marjana, Ines, Marjana, Danijela, Erik in Luka: Malo v Opatiji, malo v koloniji... a bolj malo na morju in več pri nonah in pri pobiranju krompirja, pa cele dneve okrog blokov.

Romana, 2. letnik Ekonomske šole v Sežani: "Ob koncu tedna smo odhajali na kovanje v Moščenško Drago. Zvečer grem v Klub 'Danilo', sicer pa pomagam doma, berem, gledam video..."

Tamara, 2. letnik Gimnazije v Sežani: "S prijatelji sem bila štiri dni v Portorožu, sicer pa v Moščenški in na Klivniku, zvečer hodimo v Club 'Danilo'. Prebrala sem celo eno knjigo, kuhala, se kotalkala in se pripravljala na popravni."

Jana, 2. letnik Trgovske šole v Kopru: "S Tamaro sem bila v Portorožu pa v Njivicah, Moščenški, na jezeru... zvečer pa pri 'Danilu' ali v 'Vrtnici' ali na tribunah v parku. Pa z motorji se vozimo!"

Romana, Tamara in Jana skupaj: "Ful nam je duhcajt! Zakaj nimamo diska, zakaj ni urejen bazen?!"

Andreja, 8. razred: "Lahko bi očistili bazen in odprli telovadnico tudi poleti, na primer za namizni tenis!"

S starši sem bila v Rabcu pa na izletu v Bohinju in v Moščenški Dragi.

Nataša, 8. razred: "Pred kratkim sem bila s starši v Kranjski Gori. Od tu smo šli v Italijo, Avstrijo in v hribe. Doma pospravljam, gledam televizijo, zvečer pa pridem v Bistrico na tribune v park ali na pico. Na morje me ne vleče, rada pa se vozim s kolesom."

Rebeka, 8. razred: "Bila sem v Poreču. Poleti v Bistrici pogrešam kake raziskovalne dejavnosti za mlade. Sicer pa celo poletje hodimo na rojstne dneve, tako da nam je najtežje delo nakupovanje daril."

Kristina, 8. razred: "Bila sem pri Čabru pri stari mami, se vozila s kolesom in se ob koncu tedna kopala v Opatiji. Dolgčas mi je, lahko bi imeli vsaj disko!"

Pa v kino hodimo!"

Pripravila D. P.

primorje ajdovščina

**ENOTA BISTRICA IL. BISTRICA
GENJENIM STRANKAM AŽUDIMO:**

Vse vrste gradbenih in mizarskih storitev,
asfaltiranje, montažne hale.

Prodajamo vse vrste betonov,
pesek, mivko in vse vrste
betonskih izdelkov.

Izposojamo gradbene odre
in opažni material.

BREZSKRBNI DNEVI NA DEBELEM RTIČU

Na izletu v Kopru (za fotoaparatom stoji mentorica Mimica Surina)

Mladinsko klimatsko zdravilišče na Debelem rtiču je kraj, kamor na oddih že vrsto let prihaja podmladek gasilskih društev in zvez iz vse Slovenije - vsi tisti, ki so se med letom s svojim prizadevnim delom na gasilskih vajah in na tekmovanjih najbolj izkazali.

Letošnjih počitnic na Debelem rtiču so se udeležili tudi mladi gasilci iz Ilirske Bistrice. Sedemdnevnega letovanja se je udeležilo 28 otrok iz GD Knežak, Koritnice, Podgora in Ilirska Bistrica. Letovanje sta spremljala dva mentorja: Mimica Surina in Vinko Štefančič. Njuna je tudi zasluga, da je letovanje potekalo v najlepšem redu in brez kakršnihkoli težav.

Vsakodnevne aktivnosti so potekale po določenem dnevnem redu. V prostih urah so se mladi gasilci pomerili v raznih športnih igrah, hodili na izlete, v večernih urah pa je bilo vsak dan poskrbljeno za zabavne igre in prireditve.

Letovanje pionirjev je organizirala Občinska gasilska zveza Il. Bistrica, ki je tudi krila več kot polovico vseh stroškov. Takšna letovanja niso samo nagrada za prizadevnost pri krepitevi gasilskih vrst, prispevajo tudi k dvigu požarne kulture mladih, vzgoji za življenje v mladinskem kolektivu, telesni krepitevi ipd.

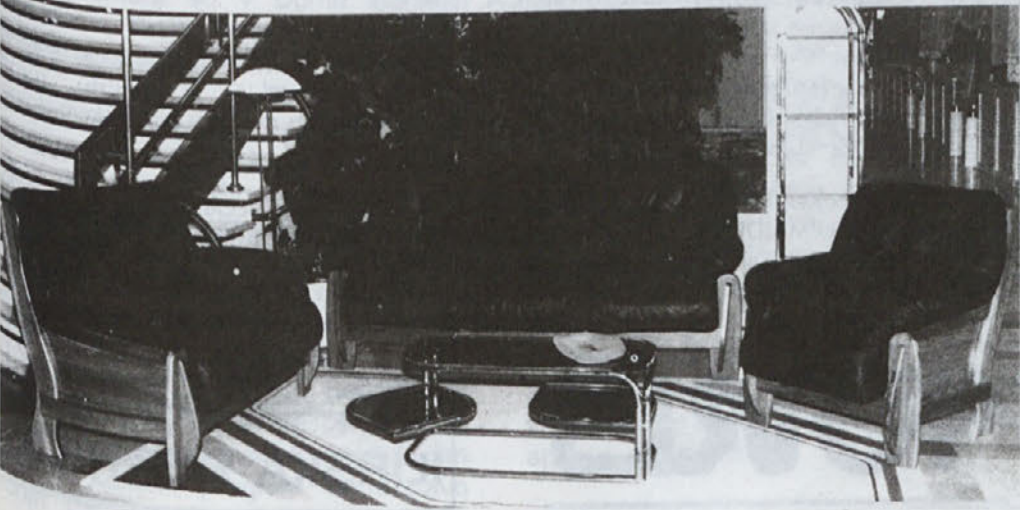
Boža Rozman

PURPLATEX

d. o. o.

Gradišče 51, 66243 Obrov
Telefon 066/83 420
Telex 34462 Sudest SLO
Telefax 066/83 440

Sandra

30-LETNICA BISTRISKEGA ROKOMETA

Bistriški Rokometni klub je bil ustanovljen 4. avgusta 1964.

Osnov rokometu so se bistrški fantje naučili na srednjih šolah - predvsem v Kopru, prvi trener moške članske ekipe pa je bil gospod Janez Štrukel, ki je služboval v Bistrici, doma pa je bil iz Ljubljane. Tedanji treningi so potekali na peščenem igrišču za Vidmom, takratno ekipo pa so sestavljali v glavnem domači fantje pa tudi dve "uvoženi" okrepitvi Knez in Vidakovič.

Na tekmah za kvalifikacijo v drugo slovensko ligo poleti 1966 niso uspeli. Bistriški rokometiši so takrat igrali z ekipo Medvod in Olimpije.

Istega leta so asfaltirali nogometno igrišče v parku Nade Žagar ter poslej tu trenirali in igrali. V sezoni 1967/68 so igrali v Primorski članski ligi in leta 1968 osvojili 1. mesto ter se tako uvrstili v Slovensko rokometno ligo. Tega leta je za eno leto prevzel trenersko mesto gospod Majerle.

V sezoni 1969/70 so nastopali z imenom "RK Topol" v republiški rokometni ligi. Tedaj so igrali: Milo Koren, Učo Koren, Ivo Vrčon-Krtica, Boris Rože, Rojc iz Ljubljane, golman Jazbar iz Ajdovščine, Vojteh Jurišič iz Ljubljane, Vladimir Polh, Miro Kim, Jože Kim, Drago Černetič, Polde Oblak, Dado Primc, Vladimir Čeligoj, Branko Pugelj, Janez Potočnik-Drol, Miloš Žbogar-Mišo in Grlj Vilko. Trenersko mesto nato prevzame Jadran Žiberna-Škuro.

Najstarejša generacija bistrških rokometašev: (stojijo od leve proti desni): Rože, Kim, Žiberna, vodnik (?), Štrukel, Jovanovič; sedijo golman Hrvatini-Fjc, Mitrovič, Bajič, Žakula, Knez

Fatur, Robert Muha, Alojz Primc, Jadran Primc, Miro Novak, Robert Glavaš, Rajo Zdravkovič, Zlatko Jenko, Stevo Grubič in Igor Janičičević. Tega obdobja se spominjamo zlasti po rivalstvu z ekipo Kozine, ki se je končalo tako, da se je v Slovensko rokometno ligo uvrstila Kozina.

V sezoni 1976/77 so se Bistričani z Mlinotestom iz Ajdovščine borili za 1. mesto, a so tekmo izgubili. Nato se je klub povezal z RK Kozina in sestavili so skupno ekipo.

Leta 1978, po reorganizaciji Slovenske rokometne lige v Vzhodno in Zahodno ligo, je RK "Topol" igral v Zahodni ligi. Leta 1980 pa je trenersko mesto prevzel Vladimir Dimnik-Dime. Po ponovni reorganizaciji Slovenske rokometne lige v enotno ligo je RK "Topol" nastopal v drugi republiški ligi, istega leta pa se klub preimenuje v RK "Ilirska Bistrica".

Slovenska liga leta 1978 - po tekmi Bistrica-Izola (18 : 17)

Med leti 1983 in 1989 je bila bistrška ekipa okrepljena s tremi igralci: Nevjem Polesom in Davidom Polesom iz Kozine ter Igorjem Jurišičem. Robert Glavaš je z RK Jadran iz Kozina istega leta igral v 1. slovenski rokometni ligi ter v Zahodni jugoslovanski ligi. RK Bistrica je v 2. republiški ligi igral do sezone 1988/89. V letu 1983 so ekipo okrepili novi igralci: Marko in Vito Kapel, Zoran Božič, Egon Janičičević, Dušan Rolih, Damjan Božič, Nevjo Cvetkovič, Dejan Jašarevski, Dejan Djordjevič, Gregor Kosič, Dejan Ujčić, Lado Baša, Bojan Baša in Edo Poklar. Tega leta je mladinska ekipa - junijorji dosegla 1. mesto v Primorski ligi.

Na eni izmed tekem v jeseni 1964 na Vidmu

1970. leta so izpadli iz RRL in igrali v Primorski članski ligi. Del starejše generacije je zapustil ekipo, v pomlajeni ekipi pa so igrali Marjan Mateta, Branko Peterlin, Jože Novak, Vladimir Dimnik, Lado Primc-Duč, Miran Šepec, Zlatan Smrdelj, Vojko Rudež, Jadran Ličan, Edo Zajc, Vladimir Godec, Dušan Grlj, Janez Hrvatini, Miloš Bajc, Lado Barba, Miran Kožman in Miloško Zidar.

1976. leta je prišla na vrsto reorganizacija kluba; v ekipo vstopi vrsta mladih igralcev: Polde

1989. leta je RK izstopil iz lige predvsem zaradi finančnih težav in poslej igral le še v Primorski ligi. Od leta 1981 dalje so rokometiši vsako leto priredili Ličanov memorial v spomin na pokojnega igralca RK Il. Bistrica Jadrana Ličana. Na memorialu so se običajno srečale in pomerile vse generacije bistrških igralcev rokometu, vedno pa so gostili tudi druge ekipe.

Miloš Žbogar

HALO! SNEŽNIK!

0609-615-356

Andrej Bergoč predaja mobilni telefon Zorku Šajnu, predsedniku gospodarske komisije PD "Snežnik"

V soboto, 14. avgusta, prav dan pred 25. poletnim spominskim pohodom na Snežnik, se je bistrškim plincem in vsem obiskovalcem te naše gore uresničila dolgoletna želja, Koča na Snežniku je dobila sodobno brezžično telefonsko zvezo z dolino in celim svetom.

Tolike investicije sami planinci gotovo še dolgo ne bi zmogli, pa je zato toliko bolj pohvalno, da se je uspešna domača firma TELES iz Kosez odločila Koči na Snežniku pokloniti mobilni. Vodji te firme, Andrej in Ivan Bergoč, sta darilo vročila Zorku Šajnu, predsedniku gospodarskega odbora PD Snežnik, le-ta pa v uporabo zakoncem Frlež, marljivima oskrbnikoma Koče na Snežniku.

Da telefonska zveza dobro deluje, so se prepričali tudi prisotni obiskovalci Snežnika, ki so pohiteli s klici v dolino; domači zdomec Franc Baša, Mišetov iz Jasena, pa je opravil celo neposreden pogovor s svojo družino v daljni Avstraliji.

Žal koča na Snežniku nima stalnega vira električne energije in bo za zunanje klice nova mobilnolova številka 0609-615-356 na voljo le

dvakrat na dan, med 7. in 8. uro ter med 18. in 19. uro - seveda, ko bo koča odprta. Najbrž bo moralo tako tudi ostati, dokler se ne bo našel nov dobrotnik ali več njih, ki bi podarili Snežniku sončne celice, skaterimi bi lahko napajali mobilni brez omejitev, kar stane približno 6000 nemških mark.

Vsekakor je pomen neposredne telefonske zveze s Snežnikom zelo velik. Ob obisku približno 10 tisoč obiskovalcev Snežnika, ob možnih nesrečah, morebitnih požarih, nujnih sporočitvah in drugih možnostih, je snežniški telefon resnično težko pričakovana nužnost.

Preteklosti na ljubo zapišimo, da je Snežnik bil telefonsko povezan z Il. Bistrico že pred 50 leti. Protiletalska opazovalnica italijanske vojske na Snežniku je z Bistrico imela žično zvezo. In če je bilo tako pred 50 leti, zakaj ne bi bilo vsaj tako tudi danes.

Pridite na Snežnik in javite domačim po mobilni s Snežnika, da ste na najlepši gori na svetu v naši občini!

Vojko Čeligoj

PLANINSKA VABILA V SEPTEMBRU

- 1. in 2. septembra 1993 IZLET NA TRIGLAV, vodi Hinko Poročnik,
- 5. septembra "100 DRUŽIN NA NANOS", 1248 m, vodi Drago Jaksetič,
- 5. septembra V KAMNIŠKE ALPE, NA OJSTRICO, 2349 m, in NA PLANJAVO, 2399 m, vodi Marjan Koritnik,
- 12. septembra SPOMINSKI POHOD "BAZOVIŠKI JUNAKI" po bazovskem Krasu, vodi Vojko Čeligoj,
- 12. septembra DAN PLANINCEV - KAMNIŠKA BISTRICA, vodi Janez Žibert,
- 19. septembra "SPOMINSKI POHOD NA UČKO", 1396 m, vodi Ada Valenčič,
- 25. septembra "20. SREČANJE MLADIH PLANINCEV NAŠE OBČINE", vodi Dora Kalčič.

Informacije in prijave na sedežu društva, Bazoviška 8, vsak torek med 17. in 19. uro, ali po telefonu št. 067/81-552 v tem času in v trgovini "Pri Adi", Župančičeva 1, vsaj štiri dni pred izletom.

V A B I PD SNEŽNIK, ILIRSKA BISTRICA

PLANINSKI DOM NA SVIŠČAKIH (1242 m) bo v septembru odprt vsak konec tedna. Večje skupine naj najavijo prihod oskrbnici ANICI PIPAN, Maistrova 11, Il. Bistrica, tel. 82 005, ali KATJI NOVAK po telefonu 42 102. V času obratovanja deluje v planinskem domu MOBILTEL št. 0609-613-601.

KOČA NA SNEŽNIKU (1796 m) bo v septembru odprta ob koncu tedna. Večje skupine naj najavijo svoj obisk oskrbnici MAJDI FRLEŽ, Jasen 15/a, tel. 067/82 363 ali po MOBILTELU NA SNEŽNIKU št. 0609-615-356, v času oskrbovanja med 7. in 8. uro ter 18. in 19. uro.

TOURIS

KSP
ILIRSKA BISTRICA